

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sztrókay Eszter ügyvéd (címe.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. december 7. napján kelt 65.P.22.689/2016/33. számú ítélete ellen az alperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit a jogsértés megállapítása tekintetében részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa sugárzott ... című műsorában valótlanul állította, hogy ...n egy kínai férfi azért tartotta és hizlalta német juhász kutyáit, hogy a közelgő kutyahús fesztivál alkalmából levágja, megfőzze és megegye őket.

Valótlanul állította azt is, hogy szakértő megállapította az állatkínzást, a kínai férfi ellen büntetőeljárás indult és évekre börtönbe kerülhet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes személyes előadása, a perben kihallgatott tanúk vallomása, továbbá a beszerzett iratok alapján állapította meg. Eszerint a felperes ingatlana egy nagy ipari telephelyen helyezkedik el. A telepen különféle, szolgáltató létesítmények, illetőleg áruk tárolására kialakított területek vannak, amelyek egymástól jól elkülöníthetőek. A felperes saját területén egymástól elkülönítve két-két német juhász kutyát tartott. A kutyák éjszakánként a nagy terület elkülönített részén szabadon mozoghattak, napközben kennelekben tartózkodtak. Táplálásukra a felperes éttermi ételmaradékot és egyéb állati eledelt is felhasznált.

A felperes lakóhelyéül is szolgáló telephelyről 2016. május 3-án bejelentést tettek a rendőrség felé, hogy a telepen kóborló kutyák miatt az egyik üzemből az ott tartózkodók nem tudnak kijönni. Időközben az ... munkatársai is kiérkeztek a telephelyre, akik a rendőrség felé olyan bejelentést tettek, hogy a kutyákat megtalálták, de a gazdájuk nem együttműködő, ezért rendőri segítséget

kértek. Az ... munkatársai a kikerülő rendőrökkel együtt léptek be a telephelyre a felperes engedélyével. Az állatvédők a kutyák állapotát nem találták megfelelőnek, és azért, mert azok chippel nem voltak ellátva befogásukra tettek javaslatot, amelyre a rendőri erők közreműködésével került sor. A kutyák a befogásuk és az elszállításuk után lefoglalásra kerültek, állatorvosi átvizsgálást követően az ... feljelentése nyomán ismeretlen tettes ellen, állatkínzás büntettének megalapozott gyanúja miatt eljárás indult. Dr. ... a 2016. május 4-én elvégzett vizsgálat, a helyszínen készített fényképek és az ... munkatársainak a tartás körülményeivel kapcsolatos beszámolója alapján azt állapította meg, hogy az ebek kondíciója nem éri el a kívánatos szintet, a higiéniai állapotuk, a részükre biztosított élettér és táplálék nem megfelelő. Az állatkínzás miatt indult eljárást a nyomozó hatóság - figyelemmel a kirendelt szakértő véleményére - megszüntette, a kutyákat a felperes visszakapta. A panaszára indult eljárásban megállapították, hogy a kutyák lefoglalása szakszerűtlenül történt.

Az alperes a 2016. május 7. napján sugárzott ... című hírműsorban számolt be az eseményekről oly módon, hogy bevezetőjében azt közölte, hogy „a közelgő kutyahús fesztiválra hizlalt két fajtisza német juhászt egy férfi ...n, tésztával, káposztával, és chili paprikával etette őket, a hagyományok szerint megfőzte, vagy megsütötte volna mindkettőt.” Beszámoltak arról, hogy az állatvédők mentették meg a két kutyát, amelyekben nem volt chip, oltásokat sem kaptak, saját ürülékükben, egy sötét, szűk ketrecben tartották őket. A tartás körülményeiről az állatvédők által készített fényképfelvételeket mutatták be. A műsorban elhangzott az is, hogy azt egyelőre nem tudni, hogy Magyarországon is megtartják-e a kínai kutyaevő fesztivált. Bemutatták az állatvédők közreműködésével a két kutyát is. Nyilatkozott az állatvédőktől ... is. A műsor azzal zárult, hogy a ...n lefoglalt kutyáknál a szakértő megállapította az állatkínzást. A kínai férfi ellen büntetőeljárás indul, évekre börtönben kerülhet.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a 2016. május 7. napján a ... című hírműsorban annak valótlan állításával, hogy meg akarta főzni a német juhász kutyákat; a magyarországi kínai kutyahús fesztiválra készült; állatkínzást valósított meg, továbbá azzal is, miszerint a műsorban nem a kutyatartás valódi körülményeit mutatták be. Kérte annak megállapítását is, hogy valótlan az az állítás, miszerint büntetőeljárás indult a kutyatulajdonos felperessel szemben és börtönbe kerülhet. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére, továbbá elégtételadásként távolítsa el a sérelmes riportot, illetve a moderálatlan kommenteket.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsősorban arra hivatkozott, hogy a felperes a közlemény tartalmából kétséget kizáróan nem felismerhető. Álláspontja szerint a perben kihallgatott tanúk, illetőleg ... vallomása és az általa készített szakvélemény alátámasztotta azt, hogy a kutyák rossz egészségi állapotban voltak, ezért eljárás alá vonták őket, a felperessel szemben eljárás indult, a kutyákat le is foglalták. Hivatkozott a helyszínen készített fényképekre is.

Az elsőfokú bíróság a keresetet túlnyomó részben alaposnak találta és megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa sugárzott ... 2016. május 7-i adásában valótlanul állította, hogy az adásban utalt ...i férfi (felperes), egy kínai személy megfőzte volna német juhász kutyáit, s hogy a közelgő kutyahús fesztiválra hizlalta őket. Alaptalanul utalt arra, hogy azért tartotta, hizlalta a kutyákat, hogy levágja s megegye őket, az ennek illusztrálására közölt képek hamisak, megtévesztőek. Csakúgy valótlan azon közlés, hogy a kutyatartás körülményei miatt a kínai férfi ellen büntetőeljárás indult és évekre börtönbe kerülhet, továbbá, hogy állatkínzást követett volna el.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül

a ... következő adásában közölje az ítélet jogsértést megállapító részét azzal, hogy az érintett kutyatulajdonostól elnézést kér, továbbá távolítsa el a tenyék.hu internetes oldalról a sérelmezett riportot és a moderálatlan kommenteket, valamint 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forint sérelemdíjat és 300.000 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 120.000 forint illetéket, továbbá 165.000 forint+áfa állam által előlegezett tolmács díjat, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására.

Ismertette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalását, melyek alapján a kifogásolt tényállítások valóságát az alperesnek kellett bizonyítani. Ismertette a PK 12. számú állásfoglalását, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-át, 2:45. §-át.

Azt rögzítette, hogy amennyiben vannak olyan személyek, akik a bemutatott telephely, a kutyái tartása ténye és nemzetisége megjelölése alapján a felperest felismerik, úgy a beazonosíthatóság bizonyított. A perben kihallgatott számos tanú vallomása alapján megállapította, hogy a felperest az adásból több közeli és távolabbi ismerőse is felismerte, ezért keresetösségi joga fennáll. Azt is rögzítette, hogy a felperest felismerő személyekben az adás visszatetszést keltett, felháborodtak azon.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes által sérelmezett tényállítások valóságát nem tudta bizonyítani. Arra nézve, hogy meg akarta főzni a kutyákat, illetve hogy a magyarországi kínai kutyahús fesztiválra készült, az alperes bizonyítást nem ajánlott fel. Az állatkínzás megvalósulását, ugyancsak nem tudta bizonyítani az alperes, mert dr. ... szakvéleménye erre vonatkozó megállapítást nem tett. A kutyák egészségi állapotának nem megfelelő volta, nem egyenlő az állatkínzással, erre vonatkozó megállapítást az eljárás során kirendelt szakértői vélemény sem tartalmazott. Ugyancsak valótlán közlés hangzott el a felperessel szembeni büntetőeljárás vonatkozásában, mert az állatkínzás miatti eljárás ismeretlen tettes ellen indult, annak során a felperest még tanúként sem hallgatták ki.

Arra vonatkozóan, hogy az adás az állatok valós tartási körülményeit nem megfelelően mutatta be az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. E körben arra volt tekintettel, hogy az állatvédők által készített képek valóban abban a kennelben készültek, ahol többek között volt sár és ürülék, és ahol chili paprikás káposztát is tárolt a felperes. E körben a felperes előadása sem volt egyértelmű. Értékelte e körben, hogy a felperes által becsatolt, és a kutyatartás körülményeit vizsgáló szakértői vélemény nem a kutyák befogásának idején készült, hanem később.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a nézőkben alaptalanul erősítette a kínai kutyahús fesztiválra való felperesi kutyatartás célját, mert a bemutatott képek és az adásban a kutya fogyasztásra való utalás összességében alkalmas volt arra, hogy a felperest olyan személyként tüntesse fel, mint aki képes a kutyákat azért tartani, hogy később levágja és megegye őket.

Elégtételadásként elegendőnek ítélte, hogy az alperes a ... legközelebbi adásában az ítélet megállapító rendelkezését tegye közzé, úgy hogy a felperestől elnézést is kér. Kötelezte e körben az alperest arra is, hogy a riportot és a kommenteket távolítsa el, mert a képfelvételek alapján a felperes továbbra is beazonosítható, ami miatt a társadalom tagjaiban továbbra is torz kép marad fenn vele kapcsolatosan.

A felperes által igényelt sérelemdíj tekintetében arra volt tekintettel, hogy a valótlán közlések alaptalanul túlzóak, a valóságtól teljes mértékben elrugaskodtak, amit a képi tartalom tovább

erősített. Ezek a felperest a társadalom széles rétegeiben olyan cselekménnyel hozták összefüggésbe, amelyen nemcsak az őt ismerő személyek háborodhattak fel. A magyar közgondolkodás mélyen elítéli azokat, akik kutyákat bántalmaznak, így a megevésükre vonatkozó teljesen alaptalan közlés különösen súlyos hátrányt okoz. Mindezek alapján a jogsértés tárgyi súlyát kiemelkedőnek ítélte, továbbá figyelemmel volt arra is, hogy az alperesi adás nézettsége magas, az interneten az jelenleg is elérhető, a kommenteket sem moderálta az alperes, így a felperest hosszan tartó, súlyos jogsértésnek tette ki. E körben hivatkozott a felperes személyes előadására, illetőleg a kihallgatott tanúk vallomására. Mindezek alapján a felperes sérelemdíj iránti igényét teljes egészében megalapozottnak tartotta, és az alperest 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte. Figyelemmel arra, hogy az alperes túlnyomórészt pervesztes lett kötelezte a perrel kapcsolatosan felmerült költségek viselésére. E körben a felperesi jogi képviselő munkadíját a csatolt megbízási szerződés alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét utasítsa el. Másodlagosan a sérelemdíjat mérsékelje, továbbá mindkét esetben a felperest kötelezze az első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Változatlanul fenntartotta, hogy a felperes az adásból nem beazonosítható, mert abban semmilyen hozzá köthető konkrét adat nem került bemutatásra. Hivatkozott arra, hogy az e körben kihallgatott tanúk nem elfogulatlanok, mert valamennyien a felperes közeli ismerősei, vele valamilyen üzleti vagy egyéb kapcsolatban állnak vagy álltak.

A valótlannak ítélt tényállítások tekintetében arra hivatkozott, hogy e körben bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Hivatkozott arra, hogy téves az elsőfokú ítélet rendelkező részében annak megállapítása, hogy az alperesi közlés azt tartalmazta, hogy a kutyatartás körülményei miatt a kínai férfi ellen büntetőeljárás indult és évekre börtönbe kerülhet, továbbá, hogy állatkínzást követett el. Ezzel ellentétben a közlés utolsó előtti mondatában az szerepelt, a ...n lefoglalt kutyáknál a szakértő megállapította az állatkínzást. Hivatkozott e körben dr. ... állatorvos szakvéleményére. Álláspontja szerint az általa tett megállapítások azt jelentik, hogy az állatok kínzásnak voltak kitéve, mind a tartás körülményei, mind az etetésük vonatkozásában. Ezt az állatorvos tanúkénti meghallgatása során is megerősítette. Ezen túlmenően az alperes nem állította, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás indult, hanem erre jelen időben hivatkozott, ami abból a valós tényből levont okszerű következtetés, illetőleg vélemény, hogy a felperes tulajdonában lévő ingatlanon talált, a felperes tulajdonát képező kutyák tartásának körülményei miatt állatkínzás büntetnének megalapozott gyanújával büntetőeljárás indult. Nincs e körben jelentősége annak, hogy az ténylegesen ismeretlen elkövetővel szemben indult, mert a felperes érintettsége egyértelműen megállapítható. Ilyen cselekmény miatt pedig börtönbüntetés is kiszabható.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, mert a felperes a kutyahús fesztivállal összefüggésben közölt képfelvételeket semmilyen módon nem kifogásolta, azok jogsértő voltának megállapítását nem kérte.

A sérelemdíj körében hivatkozott arra, hogy annak megítélt összege rendkívül eltúlzott. Hivatkozott e körben a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma 1/2013.(VI. 17.) számú véleményére, valamint eseti döntésre. Álláspontja szerint több millió forintos összegű sérelemdíj megállapítása csak különösen súlyos, bizonyított joghátrányokat okozó, többszörös jogsértések esetén indokolt. A felperes az eljárás során ugyanakkor nem bizonyított semmilyen konkrét joghátrányt, ami az alperesi magatartással okozati összefüggésben érte volna. Nem elhanyagolható e körben, hogy a felperes tulajdonában lévő ingatlanon rendőri intézkedés történt, ennek során kutyáit hivatásos állatmentők gondozásba vették. Azok gondozása, illetve tartási körülményei miatt büntetőeljárás indult, szakértői vélemény áll rendelkezésre arra, hogy a tartási körülményeik, táplálékuk, illetve általános fizikai állapotuk nem megfelelő.

Hivatkozott arra is, hogy a közvélemény érdeklődésére számot tartó ügyről számolt be, melynek

során nem kötelezettsége, hogy a nyomozóhatóság eljárásának alaposságát, jogszerűségét ellenőrizze.

A perköltség körében hivatkozott arra, hogy a felperes nem tekinthető teljes egészében pernyertesnek, ezért a perköltség viselésére sem kizárólag az alperes köteles.

A perköltség megállapítása tekintetében kérte, hogy a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján megállapítható munkadíj körében készkiadásként tárgyalásonként 20.000 forint költséget is állapítson meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, döntését részletesen megindokolta.

Az alperesi fellebbezésben kifejtettekkel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a keresetösségi joga a kihallgatott tanúk vallomása alapján egyértelműen megállapítható, mert azok, akik a telephelyet ismerték, tudták, hogy ő a tulajdonos egyértelműen be tudták azonosítani a riportban említett „kínai férfit”.

Az alperes nem valós hírt, tényeket közölt, hanem fiktív riportot kreált, melynek tartalma mélyen sértő a felperesre nézve. Azt mind a mai napig bárki számára elérhetővé teszi.

Részletezte kereseti kérelméből a konkrétan megjelölt sértő tartalmakat, rámutatva a valótlan tényekre. Vitatta, hogy az alperes okszerű következtetéseket közölt volna.

A sérelemdíj körében eseti döntésre utalt, melyet azzal csatolt, hogy az alperes által a fellebbezésében hivatkozott kúriai döntés egy ún. „bagatell” jogsértéssel összefüggésben született.

Fenntartotta, hogy a Ptk. szabályai szerint jogsértés megállapítása esetén a sérelemdíj jár.

A kommentekből - melyek egy részét nyomtatott formátumban csatolta - egyértelműen megállapítható, hogy a felperes társadalmi megítélése milyen szinten romlott. Jogsértést súlyosítja, hogy az alperes riportjait, így a perbelit is továbbra is elérhetővé teszi, azokat a széles nyilvánossághoz juttatja el, a kommenteket nem moderálja.

A fellebbezés túlnyomó részben alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével lényegében egyetértett, kifejtett indokait is osztja.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt emeli ki, hogy a sérelmes közlések az alperes hírműsorában hangzottak el. Annak fő mondanivalója - a PK 12. számú állásfoglalás alapján a képi és szöveges tartalmat együttesen értelmezve -, hogy egy kínai férfi azért tartott, egyébként állatkínzásnak minősülő körülmények között kutyákat, hogy azokat a közelgő kínai kutyahús fesztivál alkalmából megegye.

A Ptk. 2:54. § (1) bekezdése szerint, személyiségi jogokkal kapcsolatos igényeket csak személyesen lehet érvényesíteni. A személyiségi jogi perekben is alkalmazandó, Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalás szerint, személyiségi jog megsértésének megállapítását csak az kérheti, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott, minden lényeges részletre kiterjedő bizonyítási eljárás alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperest nem csak közelebbi ismerősei, hanem vele közvetlen és napi kapcsolatban nem álló személyek is egyértelműen be tudták azonosítani az alperesi műsor alapján. Olyanok is érdeklődtek az eset felől akik a felperes telephelyének környékén élnek, de a felperest személyesen nem is ismerték. (... vallomása 16. sorszámú, ... vallomása 13.

sorszámú jegyzőkönyv). Ezen túlmenően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a keresetösszeírás jog fennállásához elegendő az is, ha csak szűkebb, esetleg csak családi, baráti körben, de felismerhetővé válik a közlés alanya.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal az alperesi állásponttal sem, hogy a sérelmes közlések valóságtartalmát igazolta. Mindössze annyit lehetett megállapítani a csatolt és beszerzett iratokból, valamint a kutyák befogását végző és a hatóság részéről eljáró személyek vallomása alapján, hogy az állatvédők a kutyák akkori elhelyezése, a velük való bizalmatlan viselkedésük, a befogásukat nem toleráló magatartásuk és a telepen látottak alapján azt feltételezték, hogy tartási körülményeik nem megfelelők. Dr. ... állatorvos a helyszínt, a kutyák táplálékát nem látta, e körben megállapításait az állatvédők elmondására, az általuk készített fényképekre alapozta. A rendelőben idegesen viselkedő kutyák megtekintése alapján azt rögzítette, hogy gerinc és medence csontjaik tapinthatóak, szőrük csapzott, vizelettel, bélsárral szennyezett, kellemetlen szaguk van. Perben tett vallomása szerint kicsit soványak voltak, nem voltak extra kondícióban, a rendelőbeli zavart viselkedésüket nem csak tartós bezártság, hanem a helyzettől, az idegen személyektől való ijedtség is okozhatta. Elegendőnek minősítette a mozgásteret számukra, ha a nappali bezártságot követően 2000 m²-es területen szabadon mozoghattak. Megítélése szerint a kellemetlen szaguk nem feltétlenül jelenti a megfelelő higiénia hiányát, ez a kitétel mindössze a mosdatás hiányára utalt véleményében.

A csatolt fényképekből azonban a tartás körülményei egyértelműen nem állapíthatók meg, az állatvédők vallomása sem erősítette meg, hogy a kutyák tápláléka lett volna a komposztálásra váró káposzta, egyéb zöldségféle, amelyet tartalmazó edény fényképét mutatták be. Az állatok tartózkodási helyéről készült kép oly mértékben koncentrált, hogy annak mérete sem állapítható meg. Az egyéb képek alapján a kutyák tényleges tartási körülményei nem azonosíthatók.

A rendőrségi eljárás során beszerzett szakvélemény szerint a kutyák tartásának során nem volt olyan körülmény, ami alkalmas lett volna maradandó károsodás okozására, pusztulásukat okozhatta volna, és azt állapította meg, hogy az ebeknek szükségtelen fájdalmat nem okoztak.

Ezen túlmenően a kutyák lefoglalása és a műsor adásba kerülése között alig három nap telt el. A ...ben, az állatvédők között bemutatott állatok kifejezetten jó kondícióban vannak, nem látszanak soványak.

Mindezen bizonyítékok az állatkínzásra vonatkozó alperesi állítást megalapozatlanná teszik, függetlenül az erre vonatkozó alperesi közlés nyelvtani megjelenésétől. Az alperes ugyanis egy ismeretlen tettes ellen indult eljárásról úgy számolt be, hogy a felperes megállapított bűnösségének látszatát keltette a riport teljes tartalmára is figyelemmel. Mindössze az állatvédők pillanatnyi tapasztalata, az állatorvos, zömmel nem személyes észlelése alapján készült előzetes véleménye alapján rótt a felperes terhére bűncselekmény elkövetését.

Ugyanakkor az alperes a riport lényegi mondanivalójával (kutyahús fesztivál, kutyák megevési célzattal történő tartása) kapcsolatosan még csak előadást sem tett. Arra vonatkozóan semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel, hogy a ténylegesen megtörtént, amúgy a köz érdeklődésére nem feltétlenül számot tartó esemény - a kutyák befogása, a megindult eljárás - alapján hogyan, milyen oksági kapcsolatrendszer mentén jutott el ahhoz a riport tartama során végig látható megállapításhoz, hogy felperes „[m]egfőzte volna a német juhászokat.” Ennek alapján pedig nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy valós tényekből vont le okszerű következtetést.

Mindezek szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Ptk. 2:43. § d) pontja és a 2:45. § (2) bekezdés alapján, hogy az alperes a felperes jóhírnevét megsértette annak valótlan állításával, hogy a felperes azért tartotta az állatait, hogy a közeli kutyahús fesztiválon levágja, megfőzze és megegye őket, és azt is, hogy szakértő állapította meg az állatkínzást, vele szemben büntető eljárás

indult és börtönbe kerülhet.

Arra azonban helyesen hivatkozott az alperes, hogy a valótlan közlésekkel kapcsolatosan illusztrációként bemutatott képekkel összefüggő bírósági megállapítás nem helytálló. Erre vonatkozóan ugyanis a felperes kifejezetten csak a fényképek közzétételét sérelmezte, melyek vonatkozásában az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az ismeretlen helyen készült - kutyák megfőzését bemutató - korábban is közzétett videó ugyanakkor megtévesztő sem volt, mert abból egyértelműen kiderült, hogy nincsen köze a perbeli történethez.

Az elsőfokú bíróság a felperes által igényelt jogkövetkezmények tekintetében is helytálló döntést hozott. Az alperes e körben a sérelemdíjat kifogásolta fellebbezésében, annak mértékét eltúlzottnak tartva. Az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokat nem megismételve a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy a 2.000.000 forintban meghatározott sérelemdíj, figyelemmel a kialakult bírói gyakorlatra is magas összegnek minősül, ugyanakkor a Ptk. 2:52. § (1) - (3) bekezdései alapján igazodik az alperesi jogsértés súlyához. Egyértelműen tetten érhető ugyanis a felperest kifejezetten lejárató, a vele szembeni negatív érzelmeket felkorbácsoló szándék. Semmiféle adat nincs ugyanis arra vonatkozóan, hogy ún. „kutyahús fesztiválokat” tartanának Kínában, esetleg Magyarországon illet bármikor is tartottak volna a kínai közösség tagjai. A kutyahús evés nem általános jelenség Kínában (... .. vallomása 16. sorszámú jegyzőkönyv, vallomása 13. sorszámú jegyzőkönyv). Erre vonatkozóan az alperes a műsorban sem Kínában készült felvételeket mutatott be.

Bár a műsor szerint megevési célzattal hizlalta a kutyákat, az eljárás mégis azért indult, mert azokat az állatvédők túlzottan soványnak tartották.

Mindebből az következik, hogy az alperes nem a tényleges eseményekről kívánt beszámolni, hanem egy köztudomásúlag az átlagemberben undort, felháborodást kiváltó tettet rótt mindenféle ténybeli alap és indok nélkül a felperes terhére. Mindezt vezető hírműsorában, az objektivitás látszatával tette, így annak negatív hatása sokszorososan jelentkezik. E körben nem hagyhatók figyelmen kívül sem a tanúk vallomása, sem pedig a csatolt kommentek tartalma és hangvétele sem. Az a körülmény, hogy a tanúk zömmel a felperest ismerők, vele baráti és üzleti kapcsolatban álló személyek voltak, vallomásuk ténytartalmát, a sérelmes közléseknek a felperesre gyakorolt hatását illetően nem rontja le. Elsősorban ezen személyek tudják ugyanis megítélni azt, hogy a felperes korábbi életvitele, személyisége hogyan változott meg az őt ért sérelem következtében. Nyilvánvaló, hogy ez a mindennapi kapcsolatok során érezhető elsősorban.

Abban is kialakult a bírói gyakorlat, hogy a sérelemdíj - a mint a polgári jog intézménye - funkciója elsősorban a felek közötti aktuális jogvita rendezése, a jogsérelemmel okozott nem vagyoni hátrány kiküszöbölése. Annak összege meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján figyelemmel kell lenni az alperes felróhatóságának mértékére is. A perbeli esetben az alperes felróhatósága a legsúlyosabb, a szándékosság, ezért mindenképpen indokolt a magasabb összegű sérelemdíj megállapítása.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a megállapító rendelkezést érintően a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján kisebb mértékben megváltoztatta, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú eljárás költségeinek viselésére az alperes a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles, azzal, hogy a felperesi képviselőnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2018. június 6.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró